

Hajtóvadászat a szuverenisták ellen

2025 április 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Koholt vádak alapján tartják távol a hatalomgyakorlástól a jobboldal csúcspolitikusait.

Meg sem száradt a tinta Párizsban azon az elsőfokú bírósági határozaton, amely szerint Marine Le Pen, a Nemzeti Tömörülés parlamenti frakcióvezetője nem indulhat a 2027-ben esedékes elnökválasztáson, amikor a fősodratú

francia, valamint európai politikusok már összehangolt módon nemcsak a demokrácia kikezdetlenségét kezdték dicsérni, hanem a törvény el?tti egyenl?ség eszméjét is.

Ám nagy hiba lenne a Marine Le Pen elleni politikai ítéletet egyedi és elszigetelt esethez kezelni. Fontos leszögezni, e megállapítást nem pusztán azok a józanabb politikusi reakciók támasztják alá, amelyek a rendszerszint? politikai beavatkozás veszélyeinek hangsúlyozásával álltak ki Le Pen mellett, hanem azok a nemzetközi politikában látott ügyek is, amelyekben a bíróság azért élt vissza a hatalmával, hogy kiszorítsa a közéletb?l a jobboldal csúcspolitikusait.

Idézzük csak fel, amikor 2023-ban Szlovákiában el?re hozott és egyben életbe vágó parlamenti választásokat tartottak, ahol a tét nem volt kisebb, mint hogy a Robert Fico vezette Smer megkapja-e a felhatalmazást a békepolitikára, ötven nappal a voksolást megelőz?en a párt egyik legnépszerűbb indulóját, Tibor Gaspart váratlanul ?rizetbe vették a hatóságok. Ez a jogi visszaélés oly mérték? feszültségeket generált akkor, hogy az ügy jelent?sége túln?tt a szlovák belpolitikán, még a magyar külügyminiszter, Szijjártó Péter is a választásokba való durva beavatkozásról beszélt. Az establishment akciója ellenére Gaspar végül helyet kapott a gy?ztes Smer-kormányban, ám ne feledjük, a politikai uszításnak sajnos meg lett az eredménye, ugyanis hat hónappal a választások után fegyveres merényletet követtek el az ország miniszterelnöke, Robert Fico ellen.

S ha már durva beavatkozásról esik szó, hasonló szavakkal lehetne illetni azt a két évvel ezel?tt kibontakozó politikai-jogi folyamatot is, amelyeknek keretében a szövetségi ügyészség vádat emelt a boszniai Szerb Köztársaság elnöke, Milorad Dodik ellen, akit egy évvel korábban egyébként stabil társadalmi felhatalmazással, demokratikus keretek között választottak elnökké. Az akkor kiszivárgott információk szerint Dodik elnök azután került a politikai f?sodor célkeresztjébe, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsra hivatkozva elvitatta a nemzetközi közösség f?képvisel?jének döntéseit. Az, hogy Dodik ellen idén már nemzetközi elfogatóparancsot is kért a boszniai szövetségi bíróság, híven érzékelteti, hogy e látszólag másodrangú politikai ügy valójában mennyire fontos azoknak, akik mindenáron le akarják vadászni a szuverenistákat.

De a politikai motivációk oltárán feláldozott joggyakorlat sajnálatos módon Olaszországban és Lengyelországban sem számít ismeretlen fogalomnak.

Egy évvel ezel?tt Matteo Salvini, jelenlegi olasz miniszterelnök-helyettes egy hajszál híján sikerült csak a bíróságnak felmentenie azután, hogy a bevándorlásellenes politikája miatt a szicíliai ügyészség a bevándorlók személyi szabadságának korlátozása miatt vizsgálatot indított ellene. S bár a nemzetközi sajtó mindent elkövetett annak érdekében, hogy bagatellizálja Salvini felmentésének a hírét, az ügy komolyságáról tanúskodnak azok a részletek, amelyek szerint az ügyészség legalább hat év letöltendő börtönbüntetést kért azért, mert a politikus megvédte az országának a határait.

Persze a jobboldaliak Varsóban sincsenek könnyebb helyzetben. Ugyanis a Tusk-féle brüsszeli bábkormány szinte naponta arra használja a bíróságokat, hogy jogellenesen kiiktassa a szuverenista ellenfeleit. A teljesség igénye nélkül érdemes els?sorban megemlíteni Marcin Romanowski egykori miniszterhelyettes esetét, aki nemrég azért kapott hazánkban politikai menedékjogot, mert a mentelmi joga ellenére törvénytelen módon letartóztatták. De idetartoznak azok a korábbi események is, amelyek során tavaly januárban a lengyel elnöki palotában szintén letartóztattak két volt kormánytagot, annak dacára, hogy mindketten elnöki kegyelemben részesültek.

Végezetül aligha mehetünk el a globalista nemzetközi politikai elit egyik legádázabb ellenségének, Donald [Trump](#) amerikai elnöknek az esete mellett. Emlékezzünk csak vissza, a politikai ellenfelei már az els? elnöki ciklusában is megpróbálták eltiltani Trumpot a közhatalom gyakorlásától, majd miután a demokraták egy igencsak véleményes választási gy?zelem után bátorságot vettek önmagukon, a hajtóvadászatot még magasabb fordulatszámra pörgették.

Az újrázni szándékozó Trump ellen hat hónap leforgása alatt b?vnádi eljárások sokaságát indították el, így a hetvenöt vádpontot is meghaladó joganyag elméletben akár több száz év börtönbüntetés kiszabását is jelenthette volna. A progresszívek által gerjesztett indulatok Szlovákiához hasonlóan szintén merénylethez vezettek, amely végül két ember életét követelte. S bár Trump ügyeit végül a történelmi nagyságú választói felhatalmazás tette lényegében semmissé, az establishment számos tagja mind a mai napig megkérd?jelezi indulásának érvényességét.

Mindezek alapján könnyedén azonosítható egy olyan nemzetközi demokráciaellenes mintázat, amelynek keretében összefonódik a f?sodratú politikai elit, illetve az igazságszolgáltatás személyi és eszközállománya annak

érdekében, hogy akár koholt vádak alapján is távol tartsák a hatalomgyakorlástól a jobboldal csúcspolitikusait.

Ha mindez pusztán a jobboldal kollektív fantáziájának a szüleménye volna, a jövőre esedékes sorsdöntő magyar országgyűlési választások kapcsán Daniel Freund zöldpárti EP-képviselő bizonyára nem mondta volna azt Le Pen ítélete után, hogy „ugyanezt tegyétek Orbánnal!” De sajnós mondta.

Sümeghi Lóránt

A szerző a Századvég Közéleti Tudásközpont Alapítvány vezető elemzője

www.magyar nemzet.hu

Ajánló